

ת"פ 13177/04/21 - מדינת ישראל נגד אמיר אלעתאיקה ע"י,חסאן אלבחירי

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 13177-04-21 מדינת ישראל נ' אלעתאיקה

בפני
בעניין: כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
המאשימה ע"ע עו"ד אילן אקוקה
נגד
1. אמיר אלעתאיקה ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפא
2. חסאן אלבחירי
הנאשמים

גזר דין - נאשם 1

הכרעת הדין

- נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ובעבירה של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.03.21 יצר קשר סוכן מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן") עם הנאשם, וביקש לרכוש ממנו אקדח. במהלך אותה שיחה, הבטיח הנאשם לסוכן כי אף ייתן לו כדורי תחמושת במתנה. עוד באותו היום קבעו השניים להיפגש. בהתאם לסיכום, נפגשו השניים כעבור פחות משעה בנקודת המפגש, כאשר למפגש זה הצטרף גם שותפו של הנאשם לעבירה, נאשם 2, אשר בחלוף הזמן הורשע גם הוא במסגרת הסדר טיעון באותו אישום. באותו המפגש, מסר הנאשם לסוכן אקדח חצי אוטומטי FN תוצרת בלגיה מודל HP 35 קליבר 9 מ"מ יחד עם מחסנית ריקה תואמת, תמורת התשלום הכספי שסוכם בניהם, ₪ 26,000 במזומן. לאחר מכן, החלו הנאשמים לחפש בשיחים שהיו במקום גרב לבן ובתוכו כדורי תחמושת, שהשניים החביאו במקום קודם לכן, אך בסופו של דבר לא הצליחו למצוא את הגרב. בטרם סיום האירוע, אמר הנאשם לסוכן כי יוכל למכור לו גם נשק מסוג M16, ועדכן את הסוכן כי צריך להחליף את ההדק של האקדח בטרם השימוש בו.
- יצוין כי בתחילה נתבקש הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אך לאחר שקצינת המבחן הודיעה כי עקב העומס לא יעלה בידי שירות המבחן להגיש את התסקיר עד לסוף חודש דצמבר, הודיע הנאשם כי הוא מוותר על תסקיר בעניינו.

הראיות לעונש

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי של הנאשם. ממנו נלמד כי לנאשם עבר פלילי המונה הרשעות בגין עבירות איומים; עבירות חוזרות של הסעת תושב זר שלא כדין, נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון, וכן של זיוף, התחזות וקבלת דבר במרמה; וכן עבירות גניבה, זיוף תעודה ושימוש בה, ועבירות של הצתה במזיד. חלק מההרשעות התיישנו.

5. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים מהם נלמד אודות מצבה הכלכלי של המשפחה והעובדה כי היא נתמכת בידי מחלקת הרווחה בעיריית רהט; מסמכים אודות מצבה הרפואי של אם הנאשם הנתמכת על ידו; ומסמכים המלמדים על לידת בנו של הנאשם ביום 25.08.21.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ובפרט בטחון הציבור ושלמו. ב"כ המאשימה הוסיף כי קשת עבירות הנשק על כל גווניה מהחזקה ועד סחר מהווה תופעה חמורה שבגדר "מכת מדינה", אשר חדשות לבקרים נאלצים כוחות המשטרה והביטחון להתמודד עמה. עוד הודגש, כי לתופעה מוכרח להיות תג מחיר גבוה, כאשר ידוע כי לא פעם נעשה שימוש בנשק המצוי במגזר הערבי, אשר פגע בסופו של דבר גם בבלתי מעורבים ובאזרחים שאין להם כל קשר לפעילות עבריינית. ב"כ המאשימה הוסיף כי אך לאחרונה עברה בקריאה שניה ושלישית הצעת חוק שקובעת עונשי מינימום על עבירות נשק, וגם מכאן יש ללמוד אודות הצורך להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות אלו.

7. אשר לנסיבות שקשורות לביצוע העבירה, הצביע ב"כ המאשימה על הנאשם כדמות הדומיננטית באירוע, כאשר הוא זה שהיה בקשר עם הסוכן ודרבן אותו לביצוע העסקה. הוא ציין גם כי אין להקל עם הנאשם בשל כך שהנשק הועבר לסוכן משטרתי, שכן מבחינת הנאשם הוא ביצע עסקת נשק עם פלוני, מבלי לדעת עליו דבר. העובדה כי מדובר היה במכירה לסוכן משטרתי אשר אינו מהווה פוטנציאל סכנה לציבור, היא אך למזלו של הנאשם.

8. בשים לב לאמור, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה בנסיבות העבירה נע בין שנתיים וחצי שנות מאסר לשש שנות מאסר, לצד ענישה נלווית, כשהוא מפנה לתיקון לחוק האמור ולפסיקה שהגיש.

9. באשר למיקום הנאשם במתחם, ב"כ המאשימה ציין כי אף שהעבירות בהן הורשע הנאשם בעבר לא היו עבירות בנשק, מדובר בעבירות חמורות בפני עצמן, בגין ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל לא פעם ולא פעמיים, משך תקופה ארוכה. משכך, יש להחמיר עמו. מאידך, עומדת לזכותו של הנאשם הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. בשים לב לאלו, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 3.5 שנים, לצד מאסר על תנאי, וקנס משמעותי.

10. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי אף שהנאשם לא היה מודע לכך שמדובר בסוכן משטרתי, הרי שבפועל במישור התוצאה הפגיעה הינה קלה יותר, דבר אשר מהווה נסיבה לקולא בשל כך שהערך המוגן, שלום הציבור ובטחונו, לא נפגע באופן ממשי.

11. ב"כ הנאשם ציין כי על אף שמדובר לצד העבירה של סחר בנשק גם בעבירה של נשיאה והובלת נשק, למעשה מדובר במעשה אחד, כשלכל היותר יש לראות בנשיאה כנסיבה מחמירה.

12. גם ב"כ הנאשם הצטייד בפסיקה, שעל פיה ביקש לקבוע כי המתחם הנכון והרלוונטי למקרה זה בנסיבותיו נע

מ- 15 חודשים ועד 40 חודשי מאסר בפועל. לדבריו, על אף מגמת החמרה בעבירות בנשק, אין לוותר על עקרונות הענישה האינדיבידואלית, ואין לתת משקל לתיקון לחוק שקבע עונש מאסר מינימלי, מאחר והוא אינו חל ואינו יכול לחול רטרואקטיבית.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, טען ב"כ הנאשם כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2017, וכי כל יתר ההרשעות מלפני כן התיישנו. עוד צוין, כי הנאשם יליד 1984 ואבא ל 7 ילדים, כאשר האחרון נולד בחודש אוגוסט האחרון ועד היום הנאשם לא ראה אותו. בשל כך הוא אף ויתר על הגשת תסקיר שירות המבחן. הוא ציין גם שאמו של הנאשם חולה וכי שני הוריו סמוכים על שולחנו. הנאשם גם לקח אחריות על מעשיו והפנים את חומרתם. בשל כך, נתבקש למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה, ולגזור עליו עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר בפועל.

14. בדבריו בפני בית המשפט ביקש הנאשם לתת לו הזדמנות נוספת. הוא התקשה לומר את הדברים, והגיש דברים שכתב בבית הכלא, במסגרתם ציין כי ככל אדם, אף הוא אינו חף מטעויות. הוא הביע את צערו על מעשיו, וכי הוא מכיר בכך שהם היו פזיזים וחסרי אחריות. הוא הסביר כי בחר בהם בשעה שהיה במצב כלכלי שאינו פשוט, מתוך ניסיון להביא פרנסה לבני משפחתו. הוא ציין כי הוא מוכן לשאת בעונש שיושת עליו, וכי הוא כבר נושא בו מעת מעצרו, כשהוא אינו יכול להוסיף ולדאוג לפרנסתה של משפחתו ואמו החולה, ואינו יכול להיות אב גאה לילדיו, בכלל זה בנו הרך בימים שנולד בתקופת מאסרו. הוא הוסיף כי ברצונו להיות אדם טוב יותר, וכי כבר בשנה האחרונה הוא החל לפעול לשם כך, כאשר לא היו עמו כל בעיות משמעת בכלא, והוא אף תורם בו בהיותו בחוליה באגף בו הוא מרצה את מאסרו.

דין והכרעה

15. הערכים המוגנים בעבירות נשק הם שלמות הגוף וחיי אדם, שלום הציבור וביטחונו. למותר להכביר מילים באשר לסכנה הנשקפת מהחזקה ונשיאה של כלי נשק על ידי מי שאינם מורשים לכך, שלא למטרות ראויות, כגון הגנה על בטחון המדינה או על שלום אזרחיה. מדובר בכלי שהשימוש העיקרי בו הוא לצורך המתת אדם, גרימת פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה כזו. פסיקה עקבית עומדת על כך שעבירות נשק לסוגיהן הן "מכת מדינה" המשקפת סכנה חמורה ומיידית לביטחון הציבור ולשלומם ועל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלו, ובהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן (ראו אך לדוגמה: ע"פ 2761/21 **עואלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.08.21); ע"פ 4207/21 **עמאר בעראני נורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.21); ע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.20)). בית המשפט אף קבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו: ע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (פורסם בנבו, 19.12.21); ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 5.11.19)). לאחרונה, אף ציין בית המשפט העליון כי מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק (ע"פ 2251/21 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.12.21)). הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק הוא חיוני גם בעבירות של החזקת נשק שלא כדין שלא נלוו להן עבירות נוספות (ראו: ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.20); ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 5.11.19)).

16. בצדק נטען, כי המחוקק אף ראה לנכון לעגן מגמת החמרה זו בחקיקה, כשבמסגרת תיקון החוק (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, נקבע עונש מינימום של רבע מהעונש המרבי, למי שהורשע

בעבירות של החזקה, נשיאה וסחר בנשק. לפי דברי ההסבר לתיקון, התיקון לחוק נעשה נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם. ברי כי תיקון זה אינו חל על הנאשם, אולם יש בו כדי ללמד על משנה החשיבות שהודגש זה מכבר בפסיקה, כי יש לתת משקל רב לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו של הנאשם בקביעת העונש בעבירות אלו (ראו: ע"פ 2761/21 בעניין **עואלי**; ע"פ 2251/21 בעניין **אבו עראר**).

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, לזכותו של הנאשם עומדת כאמור העובדה כי הוא לא עשה שימוש בנשק על מנת להוכיח את תקינותו וכן כי הוא לא מסר תחמושת לסוכן. ברם מדובר בנסיבה לקולא מוגבלת ומצומצמת, עקב תכנונו של הנאשם למסור לסוכן כדורים, אותם למזלו הטוב הוא לא מצא.

18. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

- בע"פ 500/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.5.21), נידון ערעורו של נאשם בשתי עבירות של סחר בנשק לסוכן משטרתי אשר בדומה לעניינו, פנה אליו מיוזמתו. בית המשפט המחוזי בחיפה הטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 50 חודשים, וערעור על חומרת גזר הדין נדחה.

- בת"פ (מחוזי-ים) 58524-11-19 **מדינת ישראל נ' עודה** (פורסם בנבו, 2.12.2020) נקבע מתחם שנע בין 20-40 חודש, לגבי עבירת סחר בודד באקדח שנמכר לסוכן משטרה. המתחם נקבע רק לעבירת הנשק ולא לעבירות הסחר בסמים שהנאשם באותו עניין הורשע בהן, ואין אפוא מקום לטענת הסניגור בעניין זה. גם הטענה כי באותו המקרה מדובר היה באקדח טעון כדורים בשונה מעניינו - אין בה להועיל לנאשם, שכן כפי שעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם ביקש למסור כדורים לסוכן, אך הוא לא מצא את הגרב בה הטמין אותם. יצוין כי גם באותו מקרה, מסר הנאשם לסוכן אקדח בלתי תקין, אף שהיה ניתן לבצע עמו ירי, וגם דבר זה נלקח בחשבון לצורך קביעת המתחם.

- בע"פ 2606/13 **חוסני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.2.2014), מדובר היה בנאשם שהורשע בשלושה אישומים. באישום הראשון, הוא הורשע בסחר בכדורי M16. באישום השני, הוא הורשע בתיווך לסחר באקדח, ובאישום השלישי הוא הורשע במכירת אקדח ללא תחמושת. הסחר היה בכל האישומים לסוכן משטרה סמוי. בית המשפט המחוזי בחיפה השית על הנאשם עונש של 45 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 30,000 ₪. ובמסגרת הערעור, קבע בית המשפט העליון כי עונש של 45 חודשי מאסר נמצא במתחם הענישה. אכן, באותו מקרה מדובר היה בשלושה אישומים, אך בית המשפט המחוזי (ת"פ (מחוזי-חי') 40240-09-12 **מדינת ישראל נ' בהא גנאיים**, פורסם בנבו, 25.2.2013) קבע בגזר דינו, כי מתחם העונש לאישום השלישי בלבד, שדומה לנסיבות האישום בעניינו, הינו 3 עד 7 שנות מאסר בפועל.

- בת"פ (מחוזי-ים) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' יזן קורד** (פורסם בנבו, 28.2.2019) הוטלו על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 10,000 ₪, בגין עסקה לרכישת אקדח ועסקה לרכישת רובה M16. באותו עניין נקבע כי המתחם עבור שתי העבירות נע משנתיים ועד שש שנות מאסר בפועל.

- בת"פ (מחוזי-ים) 66430-05-20 **מדינת ישראל נ' נסאר** (פורסם בנבו, 15.11.2020) הורשע נאשם על פי הודאתו במכירת אקדח ותחמושת. באותו עניין, נקבע מתחם שנע בין 20 ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

- בת"פ (מחוזי-ים) 56177-03-18 **מדינת ישראל נ' אלה** (פורסם בנבו, 29.4.2019) נידון עונשו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון במכירת אקדח ורובה. נקבע מתחם עונש עבור הרשעה בעבירה בודדת של סחר בנשק שנגעה למכירת אקדח שנע מ-20 עד 40 חודשי מאסר בפועל, זאת בעקבות פסק הדין בע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.08.18)). על הנאשם נגזרו 33 חודשי מאסר בפועל בגין שתי העבירות.

- בת"פ 50551-03-18 (מחוזי-ים) **מדינת ישראל נ' עג'אג'** (פורסם בנבו, 8.10.2018), הורשע נאשם במכירת אקדח ותחמושת לסוכן משטרתי. גם באותו עניין, נקבע מתחם של 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל. נסיבות חייו של הנאשם, כמו גם במקרה שלפנינו, כללו עבר פלילי בעבירות שונות. בסופו של יום, גזר בית המשפט עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, זאת בהתחשב בפגיעה במשפחתו של הנאשם כתוצאה מהמאסר, בכך שהוא לא היה נוכח בלידת בתו עקב המאסר, ובחרטה שהביע.

19. בשים לב לכל האמור, לאינטרסים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע מ-24 ועד ל-50 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס.

מכאן לנאשם.

20. הנאשם, יליד שנת 1989, כבן 32. הוא אב לשבעה ילדים, אשר האחרון שבהם נולד אך לפני מספר חודשים. אמו של הנאשם חולה בסרטן, ואביו נכה, ושניהם סמוכים על שולחנו.

21. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המשמעותי, שאף כי אינו כולל הרשעה בעבירות נשק, לא ניתן להתעלם ממנו. מדובר בשבע הרשעות בעבירות רכוש שונות כגניבה, זיוף, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף, הצתה של מבנה במזיד ואיומים, וכן הסעת שוהים בלתי חוקיים ונהיגת רכב מנועי ללא רישיון.

22. מנגד, לזכותו של הנאשם עומדים הודאתו ונטילת האחריות על מעשיו, הבעת החרטה והקבלה שלא לשוב על מעשים אלו בעתיד. יש להביא בחשבון את המחיר שיהיה לעונש המאסר על משפחתו ובני ביתו הסמוכים על שולחנו. כל אלו מביאים לקביעת העונש בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם.

23. סופו של יום, ולאחר שנתתי את דעתי על מכלול הנסיבות הנדרשות, לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו - 25.03.21.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת נשק במהלך שלוש השנים שמיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.02.2022 ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעביר לפירעון מידי של כל היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ב, 29 דצמבר 2021, במעמד המתייצבים.